

Begrundelse

I ministerens svar på spørgsmål nr. S 2596 hedder det bl.a., at »det næppe kan være i overensstemmelse med Nørbyudvalgets anbefalinger om god selskabsledelse, at en advokat sidder i et selskabs bestyrelse og samtidig udøver egentlig advokatbistand for selskabet«. Der henvises til en rapport, som en europæisk ekspertgruppe i selskabsret afleverede til Kommissionen i november 2002. Ekspertgruppen fandt, at personer, som mod vederlag yder rådgivning til selskabet eller dets ledelse, ikke kan anses for at være uafhængige i forhold til selskabet.

Det vil derfor være ønskeligt at vide, om ministeren på baggrund heraf ønsker at tage initiativer, så man gennem lovgivningen kan sikre bestyrelsesmedlemmers uafhængighed.

Svar (15/4 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nørby-udvalgets anbefalinger indeholder en række forslag til god selskabsledelse. Som jeg skrev i min besvarelse af spørgsmål S 2596 er det afgørende, at diskussionen om god selskabsledelse foregår i erhvervslivet og på erhvervslivets præmisser.

Vi kan se, at en stor del af erhvervslivet diskuterer og forholder sig til Nørby-udvalgets anbefalinger. Dette finder jeg er meget positivt, og helt i overensstemmelse med intentionerne bag udvalgets arbejde, som aldrig var ment som et oplæg til lovgivning.

Jeg mener derfor, at vi bør udvise tilbageholdenhed og afvente erhvervslivets håndtering af anbefalingen om uafhængige bestyrelsesmedlemmer, i stedet for at fare ud med reguleringstiltag.

Jeg har derfor ingen planer om at lovgive på dette område. Som det ligeledes fremgår af min besvarelse af spørgsmål S 2596, så er det aktionærerne, der på generalforsamlingen vurderer og vælger, hvilke medlemmer der skal sidde i bestyrelsen. Spørgsmålet om uafhængighed indgår i den forbindelse naturligt i aktionærernes overvejelser ved valg af bestyrelsesmedlemmer.

Spm. nr. S 2813

Til socialministeren (8/4 03) af:

Kim Sejr (RV):

»Hvilke initiativer mener ministeren der bør tages for sikre voldsramte, handicappede kvinder tilbud om krisehjælp?«

Begrundelse

Morgenavisen Jyllands-Posten beskriver den 8. april 2003, at handicappede, voldsramte kvinder er vanskeligere stillet end ikkehandicappede. Konsulent Maria Lincke Jørgensen fra Formidlingscenter Øst, som er en af forfatterne bag en undersøgelse om vold mod kvinder med handicap, udtaler bl.a., at »det skyldes, at de ofte er afhængige af deres overgrebsmand, og at der ikke er nogen støttetilbud og hjælp til handicappede kvinder, som der er til andre kvinder.

Kvinder med et handicap er således ofte så afhængige af deres samlever eller ægtefælle, at de bliver i et voldeligt forhold. Derudover er der ingen reelle krisetilbud til de kvinder, som endelig får revet sig løs.

De fleste danske krisecentre er ikke egnet til at modtage kvinder i kørestol eller kvinder, som har behov for at tage en ledsager med. Derfor vil de blive henvist til et hotel eller et vandrehjem uden den fornødne hjælp. Det ved mange af de handicappede kvinder, hvilket betyder, at de ikke søger hjælp, men bliver i det voldelige forhold.

På denne baggrund vurderes det at være ønskeligt med en indsats på området, der kan være med til at løse dette problem.

Svar (16/4 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

I foråret 2002 lancerede regeringen Handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder. Et af de særlige fokusområder i handlingsplanen er kvinder med handicap, og der peges blandt andet på behovet for at udvikle kvalificeret viden om denne gruppes specifikke situation og behov.

Som led i at virkeliggøre handlingsplanen rekvirerede Ligestillingsafdelingen efterfølgende Formidlingscenter Øst til at gennemføre en forundersøgelse om emnet. Forundersøgelsen mandede ud i den af spørgeren omtalte rapport,